

Lasījumi:

Psalms 33:8-22

8 Lai To Kungu bīstas visa pasaule, Viņa priekšā lai dreb visi zemes iedzīvotāji!

9 Jo Viņš runāja, un tā notika, Viņš pavēlēja, un viss radās.

10 Tas Kungs izjauc tautu nodomus, Viņš sagrauj ļaunu padomu.

11 Bet Tā Kunga padoms pastāv mūžīgi, un Viņa sirds nodomi ir spēkā uz audžu audzēm.

12 Svētīga tā tauta, kam Tas Kungs ir par Dievu, tie ļaudis, ko Viņš Sev izredzējis par īpašumu!

13 Tas Kungs raugās no debesīm, Viņš redz visus cilvēku bērnus;

14 no tās vietas, kur Viņa tronis, Viņš pārredz visus zemes iedzīvotājus;

15 Viņš īpatnēji izveidojis visu viņu sirdis un vēro visus viņu darbus.

16 Nedz lieli karapulki sargā ķēniņu, nedz arī liels miesas spēks izglābj varoni.

17 Maldās, kas visas uzvaras cerības liek uz zirgiem: arī viņu spēka nepietiek glābiņam.

18 Redzi, Tā Kunga acs vēro tos, kas Viņu bīstas un cer uz Viņa žēlastību,

19 lai Viņš to dvēseles izglābtu no nāves un uzturētu viņus dzīvus bada laikā.

20 Mūsu dvēsele gaida uz To Kungu, Viņš ir mūsu palīgs un vairogs.

21 Par Viņu priecājas mūsu sirds, jo mēs paļaujamies uz Viņa svēto Vārdu.

22 Tava žēlastība, Kungs, lai paliek ar mums, jo mēs ceram uz Tevi!

Apustuļu darbi 17:22-34

22 Pāvils, stāvēdams areiopaga vidū, sacīja: "Atēnieši, es redzu, ka jūs visās lietās esat ļoti dievbijīgi.

23 Jo, staigādams un aplūkodams jūsu svētumus, es atradu arī altāri ar uzrakstu: Nepazīstamam Dievam. Ko jūs nepazīdami godājat, to es jums sludīnu.

24 Dievs, kas radījis pasauli un visu, kas tanī, būdams debess un zemes Kungs, nemājo rokām celtos tempļos.

25 Un Viņu neapkalpo cilvēku rokas, it kā Viņam kā vajadzētu: Viņš pats dod visiem dzīvību, elpu un visu;

26 Viņš licis visām tautām celties no vienām asinīm un dzīvot pa visu zemes virsu un nospraudis noteiktus laikus un robežas, kur tiem dzīvot,

27 lai tie meklētu Dievu, vai tie Viņu varētu nojaust un atrast, jebšu Viņš nav tālu nevienam no mums.

28 Jo Viņā mēs dzīvojam un rosāmies, un esam, kā arī daži jūsu dziesminieki sacījuši: mēs arī esam Viņa cilts.

29 Tāpēc mums, kas esam Dieva cilts, nav jādomā, ka dievība ir līdzīga zeltam, sudrabam vai akmenim, cilvēka mākslas darinājumam vai izdomājumam.

30 Bet Dievs, atstādams neievērotus nezināšanas laikus, tagad aicina visus cilvēkus visur atgriezties no grēkiem.

31 Jo Viņš nolīcis dienu, kurā Viņš pasauli taisnīgi tiesās caur kādu Vīru, ko Viņš izredzējis un par ko visiem liecību devis, uzmodinādams To no mirušiem."

32 Par mirušo augšāmcelšanos dzirdēdami, citi zobojās, bet citi sacīja: "Par to mēs tevi vēl kādu citu reizi dzirdēsim."

33 Tā Pāvils aizgāja no viņu vidus.

34 Bet daži viņam piebiedrojās un kļuva ticīgi. Starp tiem bija Dionisijs, areiopaga loceklis, kāda sieva, vārdā Damarida, un vēl citi līdz ar viņiem.

Marka 13:1-8

1 Un, Viņam no Tempļa izejot, kāds no Viņa mācekļiem uz To saka: "Mācītāj, lūk, kādi akmeņi un kādas ēkas."

2 Un Jēzus tam sacīja: "Vai tu visas šīs lielās ēkas redzi? Tur akmens uz akmens netaps atstāts, kas netaptu nopostīts."

3 Un, kad Viņš sēdēja Eļļas kalnā Templim pretī, tad Pēteris, Jēkabs, Jānis un Andrejs Viņu jautāja atsevišķi:

4 "Saki mums, kad tas būs un kāda būs zīme, kad viss tas piepildīsies?"

5 Bet Jēzus iesāka tiem sacīt: "Pielūkojiet, ka neviens jūs nepieviļ.

6 Jo daudzi nāks Manā Vārdā, sacīdami: Es tas esmu; un daudzus pievils.

7 Bet, kad jūs dzirdēsiet par kariem un kara daudzinašanu, tad nebīstieties, tam jānotiek; bet gals vēl nav klāt.

8 Jo tauta celsies pret tautu un valsts pret valsti, un vietām būs zemestrīces un bada laiki. Tas būs lielo bēdu iesākums.

Trīs vārdi par Latviju

Mūsu valsts himnas pirmie trīs vārdi ir Dievs svētī Latviju. Mūsu himna ir brīnišķīga vēl jo vairāk tāpēc, ka tā patiesībā ir dziedāta lūgšana vērsta uz Dievu. Dievs, svētī Latviju. Ielūkosimies ciešāk katrā no šiem vārdiem/ jēdzieniem.

Dievs.

Himnas izpratne ir tāda, ka lai runātu par svētītu Latviju, mums vispirms jāuzlūko Dievs. Citiem vārdiem tikai Dievs var būt svētības avots Latvijai. Iespējams, mūsu zeme šodien nedaudz līdzinās tā laika Atēnām, kad tur sludināja apustulis Pāvils. Šodien vārds Dievs daudziem ir diezgan nepazīstams jēdziens. Daudziem jēdziens Dievs ir kaut kas izplūdis un neskaidrs. Kādiem Dievs saistās ar vārdu senlatvietis, vai senlatviešu dievs. Kādiem jēdziens Dievs ir tukšs apgabals. Tā visa vidū stāv Kristus baznīca kā Pāvils Atēnās daudzo tempļu vidū. Atēnieši cēluši tempļus teju vai katram zināmajam dievam, un lai būtu pavisam droši - arī nepazīstamajam Dievam. Es varu tikai minēt kas notiek cilvēku prātos un sirdīs, kad valsts neatkarības dienā, vai citos gadījumos cilvēki dzied Dievs, svētī Latviju. Nebūtu īsti pareizi teikt, ka Latvija šodien ir dievbijīga zeme. Aizgājušais šīs zemes okupācijas periods ir pāraudzis stabilā bezdievības realitātē. Ir izaugušas veselas paaudzes, kuru garīgās saknes ir bezdievība, jeb ateisms. Tāpēc, kad Latvijas skolā, kurā nedrīkst runāt par Dievu, vai sekulārā valdības iestādē, vai citā struktūrā tiek dziedāti šie vārdi, tas liekas tik savādi-brīnumaini-iepriecinoši.

Vispirms, Dievs nav cilvēku izdomas produkts, bet gan Persona, kas sevi atklājis visai cilvēcei caur Jēzu Kristu. Šīs atklāsmes sekas ir Bībele un Kristus baznīca šai pasaulē. Tāpēc uz visas pasaules pastāvēšanas fona tas liekas tik muļķīgi un naivi, kad kādā vēstures posmā kāda sekulāra cilvēku formācija piepeši deklarē - ziniet, mēs nonācām pie slēdziena, ka nekāda Dieva nav, un ar šo atziņu mēs gribam turpmāk tā arī dzīvot.

Otrkārt, Dievam nav tautības vai nacionalitātes. Viņš nav cilvēks. Viņš ir pasaules esamības un ikviena cilvēka elpošanas pamats. Atvainojiet, bet Dievs dzīvo arī bez dzīvesvietas deklarācijas. Tāpēc runāt par kādu senlatviešu vai ēģiptiešu vai indiešu vai senslāvu vai japāņu vai kādu citu dievu ir diezgan absurdi. Mēs varam tikai runāt par tautā esošu Dieva izpratni kādā laika posmā. Ne vairāk. Pie kam šīs izpratnes var būt tik tālas no paša Dieva realitātes! Tikpat absurds ir mīts par ļaunajiem kristiešiem, kas ienesa kristietību un nāvi Latvju zemē. Pirmkārt, tādas Latvijas nemaz nebija. Bija tikai savstarpēji bez mitas karojošas pagāniskas frakcijas, kas apmetušās noteiktā ģeogrāfiskā teritorijā pie Baltijas jūras. Žemaiši, kurši, sēļi, zemgaļi, letgaļi, līvi, igauņi dzīvoja savstarpējā asinsatriebībā, kamēr visa pārējā pasaule visapkārt jau 12 gadsimtus dzīvoja kristietības apziņā. Viens apgabals bez žēlastības kāva un ņēma verdzībā otru, un tā gadu gadiem. Kuršu vikingi ar savu regulāro jūras bandītismu radīja šausmas pat Skandināvijā. Nav neviena iemesla, kāpēc lai Dievs vēlētos svētīt šādu pastāvošo kārtību šai pasaules malā. Pagānisms cilvēkiem nedeva nedz valstiskumu, nedz mieru, nedz saprašanos šajā pasaules daļā.

Mūsdienu šodienas Latvijas robežas patiesībā ir senā Livonijas ordeņa robežas. Bet Dieva jursidkijai kādas valsts robežas nav robežas.

29 Tāpēc mums, kas esam Dieva cilts, nav jādodomā, ka dievība ir līdzīga zeltam, sudrabam vai akmeņim, cilvēka mākslas darinājumam vai izdomājumam. 30 Bet Dievs, atstādams neievērotus nezināšanas laikus, tagad aicina visus cilvēkus visur atgriezties no grēkiem. 31 Jo Viņš nolīcis dienu, kurā Viņš pasauli taisnīgi tiesās caur kādu Vīru, ko Viņš izredzējis un par ko visiem liecību devis, uzmodinādams To no mirušiem."

Svētība.

Tas ir tas, ko visi vēlas, par ko domā, pēc kā tiecas. Ikviens vēlas dzīvot svētīgi, svētīgos apstākļos. Arī psalmā tiek dziedāts - 12 Svētīga tā tauta, kam Tas Kungs ir par Dievu, tie ļaudis, ko Viņš Sev izredzējis par īpašumu! Svētība ir tāda lieta, kas tiek dāvāta no augšienes. Tā nāk no Dieva. Cilvēks arvien ir svētības saņēmējs, nevis radītājs. Arī baznīcā cilvēks saņem svētību nevis no mācītāja, bet no Dieva caur mācītāju. Svētībā var iedzīvoties sekojot Dieva gribai, tāpat kā iedzīvoties var lāstā ignorējot Dievu un Viņa likumus. Svētība ir garīgs fenomens, kas izpaužas redzamās lietās atsevišķa cilvēka vai visas tautas dzīvē. Vecā Derībā svētība ir tad, kad cilvēkam labi klājas virs zemes. Jaunā Derība atgādina, ka svētība nāk no attiecībām ar Dievu. Kalna sprediķis Mateja evaņģēlija 5, ... nodaļā.

Problēmas sākas tad, kad cilvēks domā - svētība ir cilvēcisku pūļu rezultāts, tātad cilvēciski saražojama lieta. Projekti, līgumi, sadarbība, alianses, koeficienti, taksācijas un indeksācijas, gudra grāmatvedība - tas viss ir gudri, bet nekas no tā visa nespēs aizstāt Dievu kā svētību avotu. Otra lieta, par ko jādodomā - kādiem mērķiem, kādai lietai ir domāta svētība? Viens pieņēmums ir tāds, ka nojaukt vecos šķūņus un uzcelt lielākus, lai būtu kur savietot svētību. Otrs pieņēmums - svētīgs cilvēks var būt par svētību otram cilvēkam. 7 kas nevienu neapkrāpj, kas parādniekam atdod viņa ķīlu, kas ne no viena neko neizspiež, kas izsalkušam dod no savas maizes un kas kailo apģērbj, 8 kas neaizdod naudu un neplēš augļus, kas attur savu roku no netaisnības un kas spriež taisnu tiesu pretinieku starpā, 9 kas staigā Manos likumos un uzticīgi tur Manas tiesas, tas ir taisns, tas dzīvos, saka Dievs Tas Kungs. 10 Bet, ja tam ir varmācīgs dēls, kas izlej asinis un dara kaut vienu no minētajiem ļaunumiem, 11 no kuriem pats atturējās, - kad viņš piedalās elku ēdamos upuros kalnos un liek negodā sava tuvākā sievu, 12 kas izmanto nabago un nelaimīgo, krāpj to, kas nodarbojas ar izspiešanu, neatdod ķīlu, paceļ savas acis uz elkiem un dara negantību, 13 kas naudu aizdod un plēš augļus, - vai tad tāds cilvēks lai dzīvotu? Nē, tam nebūs dzīvot. Tādēļ ka viņš darījis visas šīs negantības, tam jāmirst, viņa asinis lai nāk pār viņu. 14 Bet, ja tam ir dēls, kas redz visus tēva grēkus, bet bīstas un nedara tā, 15 viņš nepiedalās elku ēdamos upuros kalnos un nepaceļ savas acis uz Israēla nama elkiem, neliek negodā sava tuvākā sievu, 16 neapkrāpj neviena, neņem ķīlas un nelaupa, viņš dod no savas maizes izsalkušam un apģērbj kailo, 17 savu roku tas attur no netaisnības, neaizdod naudu un neplēš augļus, - tas staigā Manos likumos un tur Manas tiesas, tam nav jāmirst par sava tēva netaisnību un apgrēcību, tam būs dzīvot. (Ecehiēla 18)

Latvija.

Kas ir Latvija šodien? Kas mūs vieno? Teritorija? Valsts struktūra? Vēsture? Valoda? Heraldika? Vieta, kur esmu dzimis? Kāpēc tik daudz nedieņu izvirzās priekšplānā šodien? Cinisms, neticība, masveida emigrācija, kaitinoši dzīves apstākļi un lēmumi, bezgarīgums, pārgurums no visa. Kāpēc šodienas veikali ir milzīgāki par baznīcām, bet dvēseles tik tukšas, un reklāmteksti vairāk no galvas zināmi nekā Dieva baušļi? Par ko no visa tā šodienas cilvēks būtu gatavs atdot dzīvību? Un ko no visa tā lai Dievs svētī? Vai šodienas cilvēks vispār jebko ir gatavs atdot, jebšu daudz labprātāk pieprasīt (pieprasīt no cita, ne sevis)?

Es domāju, ka Latvija ir vispirms ideja, svēta doma - kā tas būs, kad mums būs sava valsts, kā tur viss būs. Latvija ir arī skaidras vērtības. Es domāju garīgas vērtības. Jo tas ir tas, kas var vienot atsevišķas frakcijas par tautu. Viens Dievs. Viena ticība. Viena taisnība. Šodien tā visa nav. Iestāšanās EU un NATO tā nav vērtība, nedz ideja. Tas ir politisks racionālisms. Latvija ir sadrumstalota atsevišķu frakciju vēlmēs kā pie pagānisma. Valdības frakcijas. Dažādu minoritāšu frakcijas. Ideja par latviešiem un lat-vi-jie-šiem (latvijci). Vērtību prioritātes kā

noziegums pret jebkā tolerēšanu. Jebkam ir tiesības uz jebko. Es gribu teikt, ka šodien Latvijai pietrūkst tā par ko cilvēks ir gatavs atdot dzīvību. Kaut kā liela, svēta, dvēseli saviļņojoša. Tas tā var notikt, kad atmet Dievu. Tāpēc, kā arvien, Latvijas svētība rodama garīgā atdzimšanā, kas meklējama pie Dieva. Dievs, svētī Latviju skan gan kā lūgšana, gan kā apgalvojums - Dievs svētī Latviju.

Kam lai to visu saka? Kurš to gribētu dzirdēt? Skolā? Tautā? Novadā? Valdībā? Vai vīnu var ieliet biķerī, kurš jau pilns ar savu vīnu? Es saku to draudzei. Vairāk man nav dots.

1 Un, Viņam no Tempļa izejot, kāds no Viņa mācekļiem uz To saka: "Mācītāj, lūk, kādi akmeņi un kādas ēkas." 2 Un Jēzus tam sacīja: "Vai tu visas šīs lielās ēkas redzi? Tur akmens uz akmens netaps atstāts, kas netaptu nopostīts." (Marka 13) "Mana Latvija" sākas ar manu draudzi. Tā patverta Dievā, kad šeit akmens uz akmens nepaliks. Dievs paliks, kad pasaules vairs nebūs. Uz to mūs Dievs ir nolīcis. Tas ir mūsu piepildījums. Mūsu piederība ir debesīs. Lai Dievs mūs svētī uz palikšanu Viņā tagad un vienmēr.

Āmen.